ΈΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 8 Ὀκτωβρίου 1889 ΑΡΙΘ. 135

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

τησία Συδρομὴ προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης
Ἀριθ. 7 ἀπέναντι τοῦ γραφείου τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ.— Ὁ Ἔρως καὶ ἡ ψυχὴ (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Οἰκονομίδου (Δαχανᾶ).—Αἱ κατερίνα ἡ Α'. Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας (ὑπὸ κ. Ἄννης Δημητριάδου).—Ἡ ἄφιξις τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.—Οἱ Ἀδελφοὶ (ποίημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ κ. Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη) —Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.—Βιβλία καὶ Περιοδικά.—Διδασκαλικὴ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκροπόλεως—Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία.--Συμβουλή.--Συνταγή.— Εἰδοποιήσεις.—Ἐπιφυλλίς.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐν τῷ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐλέγομεν, ὅτι αἱ Ἑλληνίδες ὤφειλον νὰ ἀποφασίσωσι γενναῖόν τι ὑπὲρ τοῦ φύλου των ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τοῦ διαδόχου, ὅπως ἐπισημότερον ἐκδηλώσωσι τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν των πρὸς τὴν μέλλουσαν βασίλισσαν των.

Παρὰ διαφόρων κυριῶν ἐλάβομεν ἐπιστολάς, ἐπικροτούσας καὶ συμμεριζομένας τὸ ὀρθὸν τῶν ἰδεῶν μας. Οὐδεμία ὅμως τῶν ἀντεπιστελουσῶν ἐπρότεινεν ἰδέαν τινα, ἧς ἡ πραγματοποίησις θὰ ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὸν προρρηθέντα σκοπόν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» μὴ περιοριζομένη μόνον εἰς συμβουλὰς ἀναλαμβάνει εἰς ἀνάμνησιν τοῦ εὐτυχοῦς γάμου τοῦ πρώτου Ἕλληνος διαδόχου τὴν σύστασιν Σχολῆς τῆς Κυριακῆς τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ Λαοῦ.

Ἡ σημασία τῆς ἱδρύσεως τοιαύτης σχολῆς εἶναι μεγάλη, ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅ,τι κατὰ κόρον μέχρι σήμερον ἐλέχθη παρ' ὅλων σοφῶν τοῦ κόσμου, ὅτι αἱ γυναῖκες μορφόνουσι πολίτας καὶ κοινωνίαν. Ἡ Ἑλλὰς ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώραν ἔχει βεβαίως ἀνάγκην μορφοτριῶν γυναικῶν.

Αἱ τυγχάνουσαι οἰκογενειακῆς μορφώσεως καὶ ποιᾶς τινὸς στοιχειώδους πνευματικῆς ἀναπτύξεως γυναῖκες ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὀλίγαι, ἀπέναντι τοῦ πληθυσμοῦ τῶν γυναικῶν τοῦ ὄχλου, τῶν γυναικῶν τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅμως αὗται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι μητέρες πολυπληθῶν τέκνων. Αὐτῶν τὰ τέκνα ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς, τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, τὴν ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ μόνη χώρα, ἐν ᾗ δὲν ὑπάρχουσι σχολεῖα τοῦ λαοῦ ἐν γένει, πολὺ δ' ἧττον σχολεῖα τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ. Ἐὰν δὲ σκεφθῶμεν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς κατόπιν τόσων αἰώνων δουλείας καὶ δυσπραγείας δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἐξέλθῃ ἐντελῶς τοῦ σκότους τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ἀμαθείας, ὅτι ἡ κατωτάτη ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ὅτι πλὴν τούτου αὕτη χωλαίνει εἰς βαθμόν, ὥστε νὰ μὴ ἀνταποκρίνηται εἰς τὸν προορισμόν της θέλομεν κατανοήσει πόσον ἡ ἔλλειψις τῶν σχολῶν τούτων ἀποβαίνει καταστρεπτικὴ διὰ τὰ ὕψιστα τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφέροντα.

Οἱ μικροὶ κακουργίσκοι, ὧν τὰ ἀνδραγαθήματα ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας, οἱ δεκαετεῖς φονεῖς τῶν ὀκταετῶν συμπαικτόρων των, οἱ φοβεροὶ ἀμύστακες λωποδῦται, οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς βλασφημοῦντες καὶ οὐδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἐν ταῖς βλασφημίαις σεβόμενοι ἀγριόπαιδες, ποῦ ἤντλησαν τὸ κακὸν παράδειγμα ἢ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενείᾳ; Καὶ δὲν διδάσκει ἐνίοτε τὴν ἀγριότητα τῶν ἠθῶν αὐτὴ ἡ μήτηρ, ἥτις διὰ τὴν ἐλαχίστην παιδικὴν ἀταξίαν, διὰ τὴν ἐλαχίστην παρεκτροπὴν ἐπιπίπτει μανιώδης κατὰ τῶν τέκνων της καὶ τὰ ὑβρίζει, τὰ βλασφημεῖ, τὰ ξυλοκοπεῖ, ἀλύπητα, ἄπονα, ὡσεὶ διέπραξαν τὸ μέγιστον τῶν κακῶν.

Εἶναι δ' ὑπεύθυνοι ἄρα αἱ γυναῖκες αὗται, αἵτινες κατὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὰς ἀρχάς των, ἐννοοῦσιν οὕτω τὰ μητρικά των καθήκοντα!

Εἶναι ὑπεύθυνος ἡ δυστυχὴς ἐκείνη, ἥτις ἀπὸ τῆς παιδικῆς της ἡλικίας ἐμαλάχθη, ἐζυμώθη, διεπλάσθη ἐν τῇ δυστυχίᾳ, ἐν ταῖς στερήσεσιν, ἧς τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ ἐστε-

ρήθη τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν ζωὴν διὰ τὴν ὕπαρξιν τροφῆς! Ἥτις νέα ἐμαράνθη ὡς τὸ στερούμενον φωτός, ἀέρος καὶ ὕδατος ἄνθος, καὶ σήμερον μήτηρ παλαίει τὸν φοβερὸν κατὰ τῆς πείνης ἀγῶνα, ἐργαζομένη ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, ἵνα κερδήσῃ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων της! Ἥτις μετὰ μαρτυρικῆς ὑπομονῆς ὑφίσταται συνεχῶς τὴν σκληρότητα καὶ βιαιότητα ἀνδρὸς ἀσώτου, δυστρόπου, χαρτοπαίκτου ἢ μεθύσου καὶ ἥτις ἐπὶ τέλους ἐξηντλημένη, καταπεπονημένη τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀνακουφίσεως, ἀπολαύσεως, ἐλπίδος ἢ θρησκευτικῆς ἐνθαρρύνσεως ἀποσκληρύνεται, ἀποτραχύνεται, ἐξοργίζεται κατ' αὐτῶν τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα ἀγαπᾷ, καὶ τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις τυραννεῖ.

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἡμεῖς αἱ χαϊδευμέναι τῆς τύχης νὰ ἐννοήσωμεν διὰ ποίων ἠθικῶν καὶ φυσικῶν πόνων διέρχονται τὸν βίον των αἱ πλεῖσται γυναῖκες τοῦ λαοῦ. Τὴν συγκίνησιν καὶ εὐαισθησίαν μας ἐξαντλοῦμεν, αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν εἰς τὸ μελόδραμα, ὥστε δὲν μᾶς μένουσι δάκρυα διὰ τὰ πραγματικὰ δράματα τῆς δυστυχίας καὶ τῶν στερήσεων, τὰ διαδραματιζόμενα εἰς τὰ κατώτατα κοινωνικὰ στρώματα.

Αἱ σκηναὶ ἐκεῖναι δὲν ὁμοιάζουσι τὰς θεατρικάς. Ἀλλ' οὔτε ἠθοποιοὶ χειροκροτούμενοι καὶ ἀποθησαυρίζοντες ἀνέρχονται ἐπ' αὐτῶν. Εἶναι γυναῖκες ὡς ἡμεῖς, κόραι, μητέρες, ἀδελφαί, συντετριμέναι ὑπὸ τὸ βάρος ζωῆς ἐπαχθοῦς καὶ ἀφορήτου, βυθισμέναι εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς στερήσεως, πίπτουσαι πολλάκις διότι δὲν εὑρέθη χεὶρ εὐεργετικὴ, ἵνα ὁδηγήσῃ τὰ βήματά των ἐν τῷ βίῳ.

Ἐδῶ ἡ μήτηρ τοῦ δεκαοκταετοῦς Ξυραδάκη, οὗ ἡ λαιμητόμος ἀπέκοψε πρὸ ἔτους τὴν κεφαλήν, ὁπλίζει ἐν τῇ ἀμαθείᾳ καὶ ἀγροικίᾳ της τὴν χεῖρα τοῦ δυστυχοῦς νεανίου κατὰ πατρὸς πολυμελοῦς οἰκογενείας, μεθ' οὗ αὕτη ἦλθεν εἰς φιλονικίας καὶ ἔριδας. Ἄλλη μήτηρ ἐν τῇ ἀπογνώσει της ὁδηγεῖ νεαρὰν κόρην εἰς τὸ ὄνειδος. Ἄλλη καταστρέφει τὴν εὐτυχίαν τῶν τέκνων της, ἐνσπείρουσα διὰ τῆς παραφορᾶς καὶ ἀμαθείας της τὴν διχόνοιαν καὶ ἐξεγείρουσα τὰ πάθη αὐτῶν. Αἱ στατιστικαὶ τῶν ἐτησίως ἐν Ἑλλάδι διαπραττομένων φόνων, ὁ ὁσημέραι αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκθέτων μαρτυρεῖ εὐγλωττότατα τὰς συνεπείας τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν τύχην του, εἰς τὰ ἔνστικτά του, εἰς τὸν βαρβαρισμόν του, εἰς τὰ πάθη του.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη δὲν συγκινῇ οὔτε τὴν πολιτείαν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν, ὀφείλει νὰ συγκινήσῃ τὸν ἀνεπτυγμένον γυναικεῖον τῆς Ἑλλάδος πληθυσμόν. Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες, αἵτινες δὲν γινόμεθα, οὔτε ὑπουργοί, οὔτε βουλευταί, οὔτε ἱερεῖς, οὔτε ἐπίσκοποι, ἡμεῖς, ὧν ὁ βίος παρέρχεται συνεχῶς ἐν ἀνίᾳ, εἴμεθα αἱ φυσικαὶ ἀδελφαί, αἱ φυσικαὶ μητέρες, αἱ φυσικαὶ προστάτιδες τῶν γυναικῶν καὶ τῶν κορασίων τοῦ λαοῦ.

Ἂς ἐργασθῶμεν λοιπὸν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ φρονήματος, εἰς τὴν στοιχειώδη ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν διάπλασιν αὐτῶν. Τὸ σχολεῖόν μας τῆς Κυριακῆς δὲν θὰ εἶναι βεβαίως μεγαλοπρεπής τις οἰκοδομή, ἐξ ἐκείνων ἃς οἱ πολυτάλαντοι ἑκατομμυριοῦχοι ἱδρύωσιν ἵνα ἐνίοτε τηρῶσι κεκλεισμένας καὶ ἐν ἀχρηστίᾳ. Θὰ ζητήσωμεν μίαν αἴθουσαν ἑνὸς σχολείου, ἑνὸς συλλόγου, ἢ ἑνὸς εὐεργετικοῦ καταστήματος καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς παραχωρηθῇ. Δὲν θὰ μισθώσωμεν καθηγητὰς σοφούς, ἀλλ' οὔτε καὶ διδασκαλίσσας πτυχιούχους. Δὲν θὰ ζητήσωμεν σοφὰ προγράμματα καὶ κανονισμοὺς ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας. Δὲν θὰ διδάξωμεν οὔτε Γραμματικήν, οὔτε Συντακτικόν, οὔτε κλάματα. Θὰ ἀκολουθήσωμεν κατὰ γράμμα καὶ ἀπαρεγκλίτως τὰς ἐν Εὐρώπῃ ὁμοφύλους μας. Καὶ ἀναφέρομεν ὡς παράδειγμα τὸ κράτος τὸ κατατασσόμενον ὀλίγας μόνον μοίρας ὑπεράνω ἡμῶν κατὰ τὸν πολιτισμόν, τὴν Ρωσσίαν, τὴν πατρίδα τῆς σεπτῆς μας βασιλίσσης, ἐν ᾗ λειτουργοῦσιν εἴκοσι δύο σχολεῖα τῆς Κυριακῆς τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ εἰς εἴκοσι δύο διαφόρους πόλεις.

Ὅσαι κυρίαι τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐπιθυμοῦσι νὰ συνδέσωσι τὸ ὄνομα των πρὸς τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἔργον καὶ πρὸς τὴν εὐτυχῆ ἡμέραν τῶν γάμων τοῦ Ἕλληνος διαδόχου, ἃς συνεργασθῶσι μεθ' ἡμῶν, ἀναλαμβάνουσαι τὴν διδασκαλίαν τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ. Αἱ ἐργάτιδες αἱ εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς ραπτικῆς φοιτῶσαι νεάνιδες καὶ μικραὶ κόραι καὶ ἐν γένει πᾶσα γυνὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ μάθῃ νὰ διδαχθῇ ἔσεται δεκτὴ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, ὅπερ μόνον δύο ἢ τρεῖς ὥρας μ.μ. τῆς Κυριακῆς θὰ λειτουργῇ, δωρεὰν ἵνα μὴ παρακωλύωνται αἱ πτωχαὶ ὑπὸ τῶν οἰκιακῶν ἐνασχολήσεων των.

Ἐκεῖ θὰ διδάσκωνται πλὴν τῆς στοιχειώδους ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς τὰ ἀνθρώπινα καὶ κοινωνικὰ καθήκοντά των ὡς γυναῖκες, ὡς μητέρες, ὡς χριστιαναὶ καὶ ὡς πολῖτιδες. Ὅταν δὲ αἱ γυναῖκες τοῦ λαοῦ καταγνόησωσι τί ἡ πατρίς, ἡ οἰκογένειακαὶ, ἡ πολιτεία προσδοκᾶ παρ' αὐτῶν, διδαχθῶσι δὲ νὰ πράττωσι τοῦτο, τότε τὸ κοινωνικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος εἶναι λελυμένον.

Παρακαλοῦνται ὅθεν αἱ κυρίαι, ὅσαι ἐπιθυμοῦσι νὰ μετάσχωσι τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἔργου, νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν τοῦτο μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ συνεννοούμεναι φροντίσωμεν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς παρὰ πόδας μελέτης θὰ ἐμβάλῃ βεβαίως εἰς ἀμηχανίαν τὰς τακτικὰς ἀναγνωστρίας μας. Ὁ γλαφυρὸς κάλαμος, τὸ ῥέον ὕφος εἶναι πολὺ γνωστά, πολὺ προσφιλῆ, ἀλλὰ τὸ ὄνομα ἢ μᾶλλον τὸ ἐπώνυμον ἄγνωστον. Πῶς! Εἰρήνη Οἰκονομίδου καὶ ὄχι Δαχανᾶ;

Καὶ τὰ δύο, κυρίαι μου, ἀπαντῶμεν ποὺς εὐχαριστήσιν σας. Ἡ κ. Εἰρήνη Δαχανᾶ ἡ πολύτιμος καὶ προσφιλὴς εἰς ὅλας μας συνεργάτις προσέφερεν ἀπό τινος πρὸς τὸν εὐτυχέστατον κ. Οἰκονομίδην τὴν χεῖρα καὶ τὴν καρδίαν της.

ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

Ὁ μῦθος τῆς Ψυχῆς καὶ τοῦ Ἔρωτος εἶναι εἷς τῶν χαριεστάτων καὶ παθητικωτάτων τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἡ δὲ ἀλληγορία αὐτοῦ ἐνέχει σπουδαίαν καὶ ὑψηλὴν ἔννοιαν. Ἡ καλλιτεχνία ὡραίας ἠρύσθη ἐξ αὐτοῦ παραστάσεις καὶ τὸ θέμα ἴσως δὲν ἐξηντλήθη ἔτι, ἴσως θέλει ἐμπνεύσει καὶ ἄλλους εὐγενεῖς χρωστῆρας, ἴσως θέλει κινήσει καὶ πρὸς ἕτερα ἀριστουργήματα τὴν καλλιτέχνιδα σμίλην. Καὶ εἶναι τῷ ὄντι προσφυὲς εἰς πλουσίας ἐμπνεύσεις τὸ γλυκύ, τὸ συμπαθὲς πρόσωπον τῆς ψυχῆς. Ἡ καλλονὴ αὐτῆς τοιαύτην ἐνεποίει αἴσθησιν εἰς τὸν λάτρην τοῦ κάλλους ἀρχαῖον λαόν, ὥστε παρέβαλλον αὐτὸν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην καὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐγείρωσιν αὐτῷ βωμὸν καὶ ναόν! Πλὴν ἦτο ὕβρις πρὸς τὴν Κύπριδα, τὴν θεότητα τοῦ κάλλους, ἦτο βέβηλος τόλμη τὸ νὰ παραβληθῇ πρὸς

ἐκείνην, ἁπλῆ θνητή. Ἡ καλλονὴ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὰ πάντα, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν προτίμησιν ἑτέρας καλλονῆς, δι' ὃ ἡ Ἀφροδίτη ἐσκέφθη ἐκδίκησιν τρομερὰν, ἤτοι νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἀντίζηλον εἰς τὴν χειρίστην ταπείνωσιν τῆς γυναικός, εἰς τὸν σκληρότατον ἐξευτελισμόν, νὰ ἀγαπήσῃ ὃν κατώτερον αὐτῆς, ὃν εὐτελές, δυσειδές, μηδαμινόν. Μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῇ φιλαρέσκου χάριτος προσκαλεῖ τὸν Ἔρωτα, τὸν υἱόν αὐτῆς καὶ τῷ παραγγέλλει νὰ τοξεύσῃ καιρίως τὴν καρδίαν τῆς νεαρᾶς ἀντιζήλου ὑπὲρ ἑνὸς τέρατος. Ὁ Ἔρως ταννύει τὸ τόξον αὐτοῦ.... πλὴν αἴφνης ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀκινητεῖ. Ἓν βλέμμα του συνήντησε τὸ ἀθῶον καὶ γλυκὺ βλέμμα τῆς Ψυχῆς.... Ἀ! ὄχι· τὸ ἐξαίσιον ἐκεῖνο πλάσμα μόνον αὐτοῦ τοῦ Ἔρωτος εἶναι ἄξιον, ἡ ψυχὴ θέλει γείνει σύζυγος αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ἡ νεᾶνις καίπερ περιβαλλομένη ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῶν γονέων της, (γονεῖς αὐτῆς λέγονται ὁ θεὸς τοῦ Ἡλίου καὶ ἡ Ἐνδελέχεια) καίπερ θεοποιουμένη διὰ τῆς λατρείας τοῦ λαοῦ ὠχριᾷ καὶ μαραίνεται. Ἐρωτῶσι περὶ τῆς αἰτίας τούτου τὸ μαντεῖον καὶ εἰς ἀπάντησιν λαμβάνουσι τρομερὸν χρησμόν: νὰ ἐνδύσωσι δηλ. τὴν Ψυχὴν ἐνδύματα πένθους καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτὴν εἰς ἔρημον βράχον· ἐκεῖ κατὰ ὑπερτάτην τῆς μοίρας βουλησιν θέλει δεχθῆ ἓν τέρας, ὡς σύζυγον. Θρηνοῦντες οἱ γονεῖς καὶ οἱ φίλοι ὁδηγοῦσι τὴν περιλημένην κόρην εἰς τὸ ὡρισμένον μέρος καὶ ἀφίνουσιν αὐτήν.

Ἀλλ' ὁ Ἔρως ἐπαγρυπνεῖ ἐπ' αὐτῆς. Στέλλει τὸν Ὕπνον καὶ τὸν Ζεφυρον, τὸν μὲν ὅπως ἀποκοιμίσῃ, τὸν δὲ ὅπως παραλάβῃ τὴν προσφιλῆ του εἰς τὰς ἐλαφρὰς αὐτοῦ πτέρυγας καὶ τὴν φέρῃ παρ' αὐτῷ. Ὅτε ἤνοιξεν ἡ Ψυχὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὑρίσκετο οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἠρέμου βράχου, ἀλλ' ἐντὸς λαμπροῦ μεγάρου ἐν μέσῳ μαγευτικῶν κήπων. Ἡ νὺξ ἐπέρχεται βαθμηδόν, βαθὺ σκότος καλύπτει τὰ πάντα καὶ ἡ ψυχὴ, τρέμουσα, περιμένει ἐναγωνίως τὸ φρικτὸν ὅν. Ἀλλ' ὁποία γλυκεῖα ἔκπληξις! Ἀντὶ τοῦ ἀποτροπαίου τέρατος, τοῦ ἀπειλοῦντος τὴν ζωὴν αὐτῆς, δέχεται τὰς θωπείας τρυφεροῦ καὶ ἀγαπῶντος συζύγου. Εἶναι νεαρός, νεαρώτατος, εἶναι βεβαίως ὡραῖος, ἀλλὰ δὲν βλέπει αὐτόν. Μόνον ὅταν ὁ πυκνὸς πέπλος τῆς νυκτὸς καλύπτει τὴν γῆν τότε ἔρχεται πρὸς αὐτὴν ὁ προσφιλής, ἀλλ' ἀόρατος σύζυγός της. Μάτην ἱκετεύει αὐτὸν νὰ τῇ ἐπιτρέψῃ νὰ ἴδῃ τὴν μορφήν του, φωτιζομένην ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ τῆς ἡμέρας ἀστέρος. Ὁ Ἔρως ἀρνεῖται. Ἡ ἀμοιβαία αὐτῶν εὐτυχία ἀπειλεῖται καὶ ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἀφροσύνης καὶ ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἀκριτομυθίας. Φοβεῖται τὴν ὀργὴν τῆς ἀμειλίκτου Ἀφροδίτης, καὶ προτρέπει τὴν Ψυχὴν μάλιστα ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἐξήγησιν, πᾶσαν ἐκμυστήρευσιν πρὸς τὰς ἐπισκεφθησομένας αὐτὴν ἀδελφάς της. Δυστυχῶς ἡ περιέργεια καὶ ἡ ἀκριτομυθία κατέστρεψαν πάντοτε τὴν εὐτυχίαν τῆς γυναικός. Ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν ἀπώλεσεν ἡ Εὔα τὸν Παράδεισον, ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο πάθος ἐξέχυσεν εἰς τὸν κόσμον ἡ Πανδώρα τὸν πίθον τῶν κακῶν, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν φλογερὰν ταύτην ἐπιθυμίαν ἀπώλεσε τὸν Ἔρωτα ἡ Ψυχή!

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν αἱ ἀδελφαὶ τῆς Ψυχῆς, θέλουσαι νὰ γνωρίσωσι τί ἀπέγεινεν ἡ ἀδελφή των ἦλθον πρὸς τὸν ἔρημον βράχον, ἀλλ' εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ εἶδον τὸ μαγικὸν παλάτιον καὶ ἐν αὐτῷ εὗρον τὴν Ψυχήν! Τῇ ἀπέτειναν τόσας ἐπιτηδείας ἐρωτήσεις, τῇ ἐπεδαψίλευσαν τόσας θωπείας, ὥστε δὲν ἐβράδυναν νὰ τῇ ἀποσπάσωσι τὸ μυστήριον τοῦ οἰκιακοῦ αὐτῆς βίου. Καὶ δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς τοῦτο, ἀλλὰ τῇ συνεβούλευσαν τί νὰ πράξῃ, ὅπως ἴδῃ τὸν ἄγνωστον σύζυγόν της.

Κατὰ προτροπὴν λοιπὸν αὐτῶν τὴν ἑπομένην νύκτα ἐγερθεῖσα ἀψοφητεὶ λαμβάνει ξῖφος καὶ λαμπάδα ἐκ τῶν προτέρων παρὰ τὴν κλίνην της κεκρυμμένην καὶ πλησιάζει ἀκροποδητὶ πρὸς τὸν κοιμώμενον Ἔρωτα. Δυστυχῶς θερμὴ σταγὼν ἐκ τῆς καιομένης λαμπάδος πίπτει ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ ἀφυπνίζει αὐτόν. Πάραυτα ὁ νεαρὸς θεὸς ἀνοίγει τὰς πτέρυγας καὶ ἀποτείνων τῇ ψυχῇ σκληρὰς μορφὰς ἀντὶ τελευταίου χαιρετισμοῦ, γίνεται ἄφαντος. Φεῦ! ἀπώλεσε διὰ παντὸς ἡ ψυχὴ τὴν ὑπερτάτην αὐτῆς εὐδαιμονίαν! Δὲν δύναται πλέον νὰ ὑποφέρῃ τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου, ὁ βίος τῇ κατέστη ἀβίωτος; Ἔχουσα λελυμένην τὴν κόμην, τὸ βλέμμα ἀπλανὲς ὁρμᾷ καὶ ρίπτεται εἰς τὸν πλησίον ῥέοντα ποταμόν, ἀλλὰ τοῦ ποταμοῦ τὰ νάματα δέχονται μετὰ χαρᾶς τὸ περικαλλὲς ἐκεῖνο σῶμα καὶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἀποθέτουσιν αὐτὸ παρὰ τοὺς πόδας παροχθίου Ἰτέας. Μὴ δυνηθεῖσα νὰ εὕρῃ τὸν θάνατον ἀποφασίζει νὰ ὑπομείνῃ καρτερικῶς τὴν μοῖραν αὐτῆς καὶ κατευθύνει τὸ βῆμά της πλανωμένη τυχαίως, ἵνα ἐπανεύρῃ τὸν ἐγκαταλείψαντα αὐτὴν σύζυγον.

Εὑροῦσα ναόν τινα τῆς Δήμητρος καταφεύγει εἰς αὐτὸν καὶ ζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς θεᾶς. Ἡ Δημήτηρ συγκινεῖται ὑπὸ τῆς θλίψεως τῆς δυστυχοῦς Ψυχῆς, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν Ἀφροδίτην, ὑποδεχομένη τὴν ἐχθρὰν ἐκείνης. Κατόπιν ἐπικαλεῖται τὴν εὐμένειαν τῆς Ἥρας, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπωθεῖται καὶ παρ' ἐκείνης. Τότε λαμβάνει γενναίαν ἀπόφασιν. Καταφεύγει πρὸς αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην καὶ πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς ἐπικαλεῖται τὴν μεγαλοψυχίαν τῆς θεᾶς.

Ἀλλ' ἡ Παφία ἀποδέχεται μεθ' εἰρωνικοῦ γέλωτος τὴν ἀφελῆ καὶ συγκινητικὴν ἱκεσίαν. Οὐχὶ χάριν, ἀλλὰ νέας βασάνους, νέας δοκιμασίας ἐπιβάλλει εἰς τὴν δυστυχῆ ἱκέτιδα. Μεταξὺ ἄλλων, ἐλπίζουσα ὅτι θέλει ἀπολεσθῇ, διατάσσει αὐτὴν νὰ καταβῇ εἰς τὸν Ἅδην πρὸς τὴν Περσεφόνην, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ κιβωτίδιον περιέχων μυστικὸν καλλονῆς. Ἡ γλυκεῖα χάρις τῆς νεαρᾶς γυναικὸς θέλγει καὶ αὐτὴν τὴν Περσεφόνην, ἥτις θερμῶς παραγγέλλει αὐτῇ νὰ μὴ ἀνοίξῃ τὸ κιβωτίδιον. Ἡ περιέργεια ὅμως, τὸ ἀτυχὲς τοῦτο ἐλάττωμα ὑπερισχύει καὶ πάλιν τῆς φρονήσεως! Ἡ Ψυχὴ λησμονεῖ τὴν φιλικὴν τῆς Περσεφόνης προτροπὴν, ἀνοίγει τὸ πῶμα καὶ ἰδοὺ μέλας καπνὸς περιβάλλει αὐτὴν καὶ τὴν ρίπτει ἀναίσθητον κατὰ γῆς. Ἡ τελευταία αὕτη δοκιμασία συγκινεῖ τὸν Ἔρωτα. Τρέχει πρὸς τὴν πεφιλημένην σύζυγον αὐτοῦ, τὴν ἀπαλάσσει τοῦ ληθαργικοῦ ὕπνου καὶ προσπίπτων εἰς τοὺς πόδας τοῦ Διὸς ἐπικαλεῖται καὶ ἐπιτυγχάνει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἀθανασίαν. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου ἀναγνωρίζεται ὁ Ὑμέναιος τοῦ Ἔρωτος μετὰ τῆς Ψυχῆς, ἀθανάτου ἤδη καὶ εὐδαίμονος.

Τὴν Ψυχήν, προσωποποιήσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰκονίζουσιν, ὡς περικαλλῆ νεάνιδα, φέρουσαν ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας, πρὸς παράστασιν τῆς πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἰδεώδη τάσεως αὐτῆς, διότι καὶ κατὰ τὴν ἀλληγορίαν τοῦ μύθου, ἂν τὰ μικρὰ γήϊνα πάθη ταράττουσι καὶ ταπεινοῦσι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, αἱ μεγάλαι ἀφοσιώσεις, αἱ εὐγενεῖς θλίψεις καὶ

τὰ δάκρυα τῆς μεταμελείας ἀνυψοῦσι καὶ αἴρουσιν αὐτὴν μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς Ἀθανασίας.

Εἰρήνη Οἰκονομίδου
(γένος Δαχανᾶ)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ Η Α΄ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Β΄.

Ἀλλ' ἵνα ἡ Αἰκατερίνα τόσῳ προσφιλὴς καταστῇ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μεγάλου Πέτρου, ὅστις εἶχεν ἀποδιώξει ἀνιελεῶς ἐκ τοῦ θρόνου τὴν πρώτην σύζυγόν του Εὐδοξίαν Λαπουκίν, ἵνα τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν εὐτυχίαν του ἀποβῇ ἡ νέα αἰχμάλωτος, ὥστε καὶ σύζυγος καὶ αὐτοκράτειρα νὰ ἀναδειχθῇ, ἦτο βεβαίως πεπροικισμένη καὶ ὑπὸ καρδίας πλουσίας εἰς εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ εἰς θησαυροὺς ἀγαθότητος καὶ ὑπὸ εὐφυΐας ὑπερτέρας τῆς τῶν κοινῶν ἀνθρώπων. Ἀπέναντι τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ καταστῇ ἀρεστὴ εἰς τὸν κύριον τῆς καρδίας της ἐλησμόνει ἐντελῶς ἑαυτήν, ὄχι μόνον ὡς βασίλισσαν, ἀλλ' ὡς γυναῖκα. Ὡς γνωστὸν ὁ Μέγας Πέτρος εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς μεγάλης Ρωσσικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ ἀτρόμητος καὶ ἀκαταπόνητος κατακτητὴς τόσων νέων ἐπαρχιῶν, τέλος ὁ ἀληθὴς ἐκπολιτιστὴς τῶν Σλαύων.

Ἀκάματος εἰς τὸ εὐγενὲς ἔργον του σύντροφος καὶ ἀχώριστος συνοδὸς εἰς τὰς μᾶλλον ἐπιπόνους καὶ ἐπικινδύνους ἐκστρατείας καὶ ἐλδρομάς του ὑπῆρξεν ἡ Αἰκατερίνα, ἥτις διὰ τῆς γλυκύτητός της κατεπράυνε τὸν πολύμοχθον τοῦ ἀνδρὸς Γίον, καὶ διὰ τοῦ ζωηροῦ καὶ γονίμου πνεύματός της μετέβαλε τὰς ξηρὰς καὶ ἀγόνους στέππας, ἐν αἷς ἐστρατοπέδευον εἰς τερπνὰ καὶ προσφιλῆ ἐνδιαιτήματα. Προσείλκυσε δὲ καίτοι ἐξ ἀσήμου γόνου καὶ ἀγνώστου προαγωγῆς τὴν ἀγάπην πάντων τῶν ὑπηκόων της, χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν ζηλοτυπίαν καὶ τὰς μεμψιμοιρίας, ἃς συνεπάγονται πάντοτε τοιαῦτα ἀσυμβίβαστα συνοικέσια. Τὸν τραχὺν καὶ ἀπότομον χαρακτῆρα τοῦ Τσάρου κατέστησεν ἠπιώτερον, πολλῶν δ' ἡ σωτηρία ὀφείλεται εἰς τοὺς ὡραίους ἐκείνους ὀφθαλμούς, οἵτινες τόσον εὐγλώττως ἐγνώριζον νὰ δακρύωσι.

Μετὰ τὸν γάμον των ὁ Τσάρος ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, καὶ ἡ Αἰκατερίνα ὡς πάντοτε τὸν ἠκολούθησε. Ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἦτον ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἐπιπόνους καὶ ἐπικινδύνους, ἰδίᾳ διὰ γυναῖκα. Διέβησαν ἀδιαβάτους ποταμούς, διέσχισαν ἀπεράντους ἐρήμους καὶ ἡ Αἰκατερίνα ἔφιππος ὡς σωματοφύλαξ τοῦ συζύγου της ἠκολούθει αὐτὸν ἀκάματος, γλυκεῖα, προσηνής, διασκεδάζουσα τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου του συνωθούμενα νέφη, ὡς ἐκ τῆς προβληματικῆς καταστάσης ἀποβάσεως τῆς ἐκστρατείας ταύτης. Ὁ στρατὸς ἔξαντλούμενος καὶ δεκατιζόμενος ἐνεθαρρύνετο καὶ ἀνέκτα ἐλπίδας, βλέπων ἀκατάβλητον καὶ μητρικῶς πρὸς πάντας μειδιῶσαν τὴν εὐγενῆ ἐκείνην γυναῖκα, ἥτις ἐξ ἴσου ἐπεριποιεῖτο καὶ ἐχορήγει τὰς εὐγενεῖς φροντίδας της πρὸς πάντα πάσχοντα μέχρι τοῦ τελευταίου αὐτοῦ στρατιώτου.

Ἀλλ' ἡ παρὰ τὸν Προῦθον μεταξὺ Ρώσσων καὶ Ὀθωμανῶν μάχη ὑπῆρξεν ἀτυχής. Ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς ἐπολιορκήθη, τὰ πολεμοφόδια καὶ αἱ τροφαὶ ἠλαττοῦντο, ὕδατος ὑστεροῦντο καὶ ὁ σιδηροῦς αὐτοκράτωρ κατελήφθη ὑπὸ ἀπεγνωσμένης ἀπελπισίας. Ἐνεκλείσθη ἐντὸς τῆς σκηνῆς του ρητῶς ἀπαγορεύσας εἰς πάντας τὴν ἐν αὐτῇ εἴσοδον. Ἐκεῖ ἀφῆκε διέξοδον εἰς τὴν ὀργήν, τὴν μανίαν, τὴν ὀδύνην, ὑφ' ἧς εἶχε καταληφθῆ ἡ ψυχή του. Ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔβλεπε τὸ κολοσσαῖον ἔργον του καταρρέον, τὴν ζωήν του, την τῆς συζύγου του, τοῦ ἀνδρειωτέρου στρατοῦ του εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐχθροῦ. Φρικώδεις σπασμοί, ὑφ' ὧν ἐνίοτε προσεβάλλετο συνεκλόνιζον τὸ γιγάντειον σῶμα του, καὶ ὁ θάνατος ἐφαίνετο ἁπλῶν τὰς σκοτεινὰς καὶ ψυχρὰς πτερυγάς του ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ Αἰκατερίνα ἠψήφητε τὴν αὐτοκρατορικὴν διαταγήν. Παρεβίασε τὸ βασιλικὸν διάταγμα. Γυνὴ ἀψηφήσασα τὸν θάνατον εἰς τόσας μάχας, ἐκτεθεῖσα μετὰ τοιούτου θάρρους εἰς τὸ ἀνθρωποφάγον πῦρ τῶν Τούρκων ἐδικαιοῦτο νὰ παραβαίνῃ διαταγάς. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνήν, ἵνα ἐκδιώξῃ τὴν ὀδύνην καὶ τὴν ἀπελπισίαν καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν σωτηρίαν.

Καθησυχάσασα τὸν Τσάρον, τὸν ἔπεισε νὰ προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς συνθηκολόγησιν. Ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ προετοιμάσῃ τὴν ὁδόν. Γνωρίζουσα δὲ πόσον οἱ Ὀθωμανοὶ ἐδελεάζοντο ὑπὸ πλουσίων δώρων καὶ ὅτι παρ' αὐτοῖς ὑπῆρχεν ἔθιμον, ὅπως ὁ ἀπεσταλμένος διὰ διαπραγματεύσεις, προηγεῖται ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ τῶν δώρων τούτων, συνέλεξε πάντας τοὺς πολυτίμους λίθους, οὓς ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς, ὡς καὶ ὅσον χρυσὸν ἠδυνήθη πλειότερον, προσέθηκεν εἰς αὐτὰ δύο πολυτίμους μηλωτάς, ἐξέλεξε τὸν εὐφυέστερον ἀξιωματικὸν καὶ ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν δυσχερῆ ἀποστολήν. Μετὰ τόσης δὲ εὐφυΐας κατέστρωσε τὸ σχέδιόν της, τόσον καλῶς ὡδήγησε τοὺς ἀπεσταλμένους, ὥστε ἡ συνθηκολόγησις ἐπετεύχθη ὑπὸ ὅρους ἐντιμοτάτους διὰ τὸν Ρωσσικὸν στρατόν.

Δικαίως λοιπὸν ὁ Τσάρος ὡμολόγησε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς αὐτοκράτειραν στέψεώς της, ὅτι κατὰ τὴν παρὰ τὸν Προῦθον μάχην ἡ Αἰκατερίνα ἔσωσε καὶ αὐτὸν καὶ τὴν Ρωσσίαν, εἰς τιμὴν δ' αὐτῆς ἵδρυσε καὶ τὸ παράσημον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

Ἡ Αἰκατερίνα ἀπέκτησεν υἱὸν ἀποθανόντα εἰς μικρὰν ἡλικίαν. Ἡ γέννησις τοῦ μικροῦ πρίγκηπος Πέτρου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἀναγνώρισις αὐτοῦ ὡς διαδόχου μετὰ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ ἐκ τῆς Εὐδοξίας πρωτοτόκου υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλεξίου ἔδωκεν αἰτίαν εἰς ἀδίκους διαδόσεις καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς ἀγαθότητος τῆς Αἰκατερίνης. Οἱ κληρικοὶ ἰδίᾳ, ὧν ἡ ἐξουσία περιεστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου, ἀπέδωκαν τὴν θανατικὴν καταδίκην τοῦ Ἀλεξίου εἰς τεχνάσματα τῆς μητρυιᾶς αὐτοῦ Αἰκατερίνης.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ ἐχθροί της προσεπάθουν νὰ ἐπισύρουν διὰ παντοίων μέσων τὴν κατὰ τῆς Αἰκατερίνης δυσπιστίαν καὶ δυσμένειαν τοῦ Τσάρου. Καθ' ἃ μάλιστα λέγεται, ἐσυκοφάντησαν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μιᾶς κυρίας τῆς ἀκολουθίας της, ὃν ὁ Τσάρος ἀνιλεῶς μαστιγώσας ἐθανάτωσεν, καὶ οὗ τὸ πτῶμα ἐξέθηκεν εἴς τινα πλατεῖαν τῆς Πετρουπόλεως, ὁπόθεν ἠνάγκασε τὴν Αἰκατερίναν νὰ διέλθῃ τρίς.

Κατεδίκασε πρὸς τούτοις εἰς μαστίγωσιν τὴν κυρίαν τῆς ἀκολουθίας της. Ἡ Αἰκατερίνα ἐτόλμησε νὰ ἐπέμβῃ καὶ ζητήσῃ χάριν, ὁ δὲ Τσάρος ἐξοργισθεὶς συνέτριψε τὸ πολυτιμότερον κάτοπτρον τοῦ ἀνακτόρου του λέγων: Βλέπεις ὅτι ἤρκεσεν ἓν κτύπημα τῆς χειρός μου, ὅπως βυθίσῃ τὴν ὡραίαν αὐτὴν ὕελον εἰς τὴν κόνιν, ἐξ ἧς ἐξῆλθε.

ΗΑἰκατερίνα προσποιουμένη ὅτι δὲν ἠννόησε τὴν σημασίαν τῶν λόγων τούτων ἀπήντησε: Ναί ἀλλὰ συντρίβων τὸν ὡραιότερον στολισμὸν τοῦ ἀνακτόρου σου, ἠδίκησες αὐτὸ μᾶλλον ἢ τὴν ὕελον.

Μετὰ τὸν θάνατον Πέτρου τοῦ Μεγάλου ἡ Αἰκατερίνα διεδέχθη αὐτὸν ἐγκαινιάσασα τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν της διὰ τῆς καταρρίψεως τῆς ἀγχόνης καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν λοιπῶν βασανιστηρίων ὀργάνων. Ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτῆς τὸ Ρωσσικὸν κράτος ἤκμασεν, αἱ τέχναι προήχθησαν, ὁ λαὸς ἀνεκουφίσθη.

Ἡ Αἰκατερίνα καίτοι ἀγνοοῦσα νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά της, τὸ ὁποῖον ἡ θυγάτηρ της Ἐλισάβετ ἔπραττεν ἀντ' αὐτῆς, ἀπέδειξεν ἅπαξ ἔτι, ὅτι μία γυνὴ σώφρων συνετὴ καὶ μὲ εὐγενῆ καρδίαν, ὅσῳ ἀμαθὴς κἂν ᾖ, δύναται νὰ διοικήσῃ ἑκατομμύρια ὅλα ἀνθρώπων, πραγμ' ὅπερ οἱ σοφώτατοι τῶν ἀνδρῶν ἀδυνατοῦσι πολλάκις νὰ πράξωσι.

Ἄννα Δημητριάδου

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἡ Ἑλλὰς σύσσωμος διατελεῖ εἰς πρωτοφανῆ καὶ ἀσυνήθη συγκίνησιν. Νυμφεύει τὸν πρωτότοκον υἱόν αὐτῆς. Καὶ περιβάλλεται μὲ τοὺς πολυτελεστέρους της στολισμούς, καὶ ζητεῖ νὰ φανῇ μεγάλη, ὡραία, πλουσία εἰς τὰ ὄμματα ἐκείνων, οἵτινες τὴν γνωρίζουσι μόνον ἐκ παραδόσεων.

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ὑποδέχεται τὴν νέαν κόρην της, τὴν μελόνυμφον τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ της πριγκήπισσαν Σοφίαν. Πανταχοῦ ἀψίδες καὶ σημαῖαι καὶ τρόπαια καὶ ἄνθη. Παντοῦ χαρὰ καὶ ἀγάπη καὶ ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις. Ἡ Ἑλλὰς ὡς καλὴ μήτηρ δέχεται μετ' εἰλικρινοῦς ἐκδηλώσεως λατρείας τὸ νέον τοῦτο τέκνον της, τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας ἐκείνου, ὃν μετὰ στοργῆς ἀγαπᾶ καὶ πρὸς ὃν ἐλεύθερος καὶ δοῦλος ἑλληνισμὸς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα.

Εἰς τὴν Κόρινθον τὴν ἀρχαίαν μεγαλοπόλιν τῆς Ἑλλάδος θὰ πατήσῃ πρῶτον τὰ Ἑλληνικὰ χώματα ἡ σεπτὴ ἡγεμονόπαις, ὁδηγουμένη πρὸς τὴν νέαν πατρίδα της ὑπὸ τῆς μεγατίμου μητρός της αὐτοκρατείρας Βικτωρίας καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν της Φρειδερίκης καὶ Μαργαρίτας. Ὁ βασιλεύς, ὁ διάδοχος καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ τῆς Κορίνθου θὰ δεξιωθῶσι τὴν μέλλουσαν βασίλισσάν μας μετὰ τῆς σεπτῆς οἰκογενείας της. Ἐπιβιβαζόμεναι δὲ ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας θὰ μεταβῶσιν εἰς Καλαμάκιον, ἔνθα θὰ ἀναμείνῃ αὐτὰς ὁ ἑλληνικὸς στόλος σημαιοστόλιστος.

Τὴν 2αν μ. μ. ὥραν θὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ ὁ «Ναύαρχος Μιαούλης» μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν πολεμικῶν πλοίων καὶ 21 πυροβολισμοὶ θὰ χαιρετίσωσι τὴν ἄφιξιν τῆς μελλούσης βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπίχρυσος πολυτελὴς καὶ πολύκοσμος λέμβος, κατασκευασθεῖσα τῇ παραγγελίᾳ τοῦ μακαρίτου Ὄθωνος, μήκους 10 μέτρων καὶ πλάτους 3 1)2, μὲ χρυσοῦν φοίνικα ἐξερχόμενον ἐκ τῶν φλογῶν τῆς πρώρας, μὲ ὡραιοτάτην κυανόλευκον σκηνὴν ὑποβασταζομένην ὑπὸ λευκοχρύσων κομψοτάτων κιόνων, μὲ μεγάλην κυματίζουσαν ἐρυθρὰν μεταξίνην ὀθόνην, θὰ μεταβιβάσῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου εἰς τὴν ἀποβάθραν τὴν σεπτὴν ἡγεμονικὴν ἀκολουθίαν.

Εἰς τὴν ἀποβάθραν θὰ ὑποδεχθῶσι τὴν βασιλόπαιδα Σοφίαν ὅλαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ κράτους, θὰ προσφωνήσῃ δὲ τὴν ἡγεμονόπαιδα ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ρετζίνας.

Μετὰ ταῦτα δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας σημαιοστολίστου θὰ ἀνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας, ἐπιβαίνοντες τῆς ὡραίας σιδηροδρομικῆς ἁμάξης, ἥτις εἶχεν ἐκτεθῆ πέρυσι εἰς τὴν Ὀλυμπιακὴν Ἔκθεσιν.

Ἡ ἡγεμονόπαις ἔφιππος συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος αὐτῆς, τοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ τῶν βασιλοπαίδων Γεωργίου καὶ Νικολάου, καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ἐν τέλει ἐφ' ἁμάξῶν θέλει μεταβῆ εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Σταδίου.

Αὐτόσε θὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτὴν ἡ βασίλισσα Ὄλγα, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας, ὁ Τσάρεβιτς καὶ πάντες οἱ πρίγκιπες καὶ οἱ ἡγεμονίδαι, οἵτινες θὰ ἀφιχθῶσι πρὸ αὐτῆς εἰς τὰς Ἀθήνας.

Μετὰ πόσης ἀγάπης καὶ ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ συγκινήσεως θὰ διέλθωσιν αἱ ὧραι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶναι ἀπὸ τοῦδε κατάδηλον. Θὰ τὴν ἴδωμεν τέλος τὴν ἀγαπητὴν αὐτὴν τοῦ διαδόχου μας μνηστήν, ἣν ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους φέρομεν μετὰ στοργῆς ἀνὰ τὰ στόματά μας καὶ σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ τῇ εἰπῇ τὸ «ὡς εὖ παρέστη» διὰ τῶν ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶντου. Θὰ τὴν ἀνωμεν μὲ ἄνθη, καὶ ἀπὸ ψυχῆς θὰ εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ μέλλουσα αὐτὴ βασίλισσα μας ἀγαπήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφοσιωθῇ εἰς τὰ τέκνα της μετὰ τοῦ αὐτοῦ φανατισμοῦ, μετὰ τῆς αὐτῆς στοργῆς, μεθ' ἧς καὶ ἡ γλυκεῖα καὶ ὡραία ἄνασσα ἡμῶν Ὄλγα, ἥτις ἀποτελεῖτο ἀγλάϊσμα τοῦ θρόνου μας καὶ τὸ σέμνωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ εἴκοσι τριάδη ἔτη.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

(Παράφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

—

Οἴμοι! ηὐξάνοντο ὁμοῦ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν,
Ἦσαν φαιδρὰ ὡς τὰ πτηνά, ὡς ἄγγελοι ὡραῖα·
Ἐφαίδρυνον μὲ ἄσματα τὴν πατρικὴν ἑστίαν
Καὶ μὲ φωνὰς χαροποιὰς ἐπλήρουν τὸν ἀέρα.

=

Ὅταν τὴν νύκτα ἔκλειον τὰ θεῖα βλέφαρά των
Ἠγρύπνει μόνη ἐπ' αὐτῶν ἡ μήτηρ ἡ ἰδία
Καὶ μειδιῶσα τὰ λευκὰ ἐφίλει μέτωπά των,
Πλὴν τώρα, ποῦ εὑρίσκονται τὰ εὐγενῆ παιδία;

—

Ὦ! εἰς τῆς δύσεως ὁ εἷς τὰ δάση ἡσυχάζει
Εἷς ποταμὸς πλησίον του τὰ ῥεῖθρά του κυλίει.
Περίλυπος καὶ κατηφὴς ἡ κέδρος τὸν σκιάζει
Καὶ μόνος, μόνος ὁ Ἰνδὸς τὸν τάφον του δεικνύει.

—

Ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ, ἐν βάθει ἀπωτάτῳ
Κεῖται εἷς ἄλλος· γαλανὴ θάλασσα τὸν καλύπτει·
Παρ' ὅλων ἐθαυμάζετο, παρ' ὅλων ἠγαπᾶτο
Πλὴν συμπαθὲς 'ς τὸν τάφον του οὐδεὶς ἐν βλέμμα ῥίπτει.

—

Ἐπὶ τοῦ αἱματοβαφοῦς τοῦ Ἄρεως πεδίου,
Ἐν μέσῳ συμπολεμιστῶν καὶ φίλων του γενναίων,

Ὑπὸ ἀκτῖνας φλογεροῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου
Ἐνδόξως ἄλλος ἔπεσε μαχόμενος ὡς λέων.

—

Κοιμᾶται ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἀνθηρᾶς μυρσίνης
Ἐν μέσῳ τῶν Ἰταλικῶν ἀνθέων κόρη νέα·
Κοιμᾶται ὕπνον ὕστατον ἐπὶ εὐῴδους κλίνης
Ἐκείνη ἦτο τοῦ λαμπροῦ ὁμίλου τελευταία·

—

Οὕτω χωρίζουν ποταμοὶ καὶ θάλασσαι καὶ ὄρη
Ἐκείνους ὅσ' εἰς τὸ αὐτὸ συνέπαιζον τὸ δῶμα·
Αὐτοὶ δι' οὓς μαγευτικὸς ὁ χρόνος ἐπροχώρει,
Καὶ οὓς μικροὺς ἐπέβλεπε φίλων γονέων ὄμμα.

—

Καὶ ἦτο δι' αὐτοὺς τὸ πᾶν χαρὰ, εὐδαιμονία,
Καὶ τοὺς συνέδεε δεσμὸς ἀδελφικῆς ἀγάπης.
Ὦ διατί ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγάπη οὐρανία,
Σὺ μόνη, σὺ νὰ μὴν οἰκῇς, μόνη νὰ μὴν ὑπάρχῃς!

Κρυσταλλία Χρυσοβέργη.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

Σωρὸς ἰχθύων ἐξερχομένων αἴφνης ἀπὸ τὰ ὑπόγεια σπήλαια τῶν ἡφαιστειωδῶν ὀρέων, ἰδοὺ εἰκὼν ἀληθῶς παράδοξος καὶ περίεργος. Τοῦτο συνήθως ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Ἄνδεων.

Πῶς νὰ κρίνῃ τις τὴν κατάπληξιν τῶν ὑπὸ τοῦ τρόμου κατειλημμένων πληθυσμῶν ἕνεκα τῶν φοβερῶν ἀνατροπῶν. Ὁποία ἁλιεία! Δὲν θὰ εἴπω θαυματουργός, ἀλλὰ τοὐλάχιστον καταχθονία!

Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἡφαιστειώδης ἰχθύς, εἶναι ὡς οἱ λοιποί, ὀφείλων εἰς τὴν ἀναστάτωσιν τοῦ ἐδάφους τὴν μεγάλην πρωτοτυπίαν τοῦ λίκνου αὐτοῦ· τὸ λίκνον τοῦτο εἶναι κρατὴρ μεταβληθεὶς εἰς λίμνην, εἶναι παλαιὸς λέβης μεταμορφωθεὶς εἰς παγωμένην δεξαμενὴν ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἠρεμίας τοῦ ἐδάφους.

Ἀλλ' ἡμέραν τινά, ὅτε τὸ ἔδαφος ἐπανιστῇ, ταραχθῇ καὶ παροργισθῇ, ἡ εἰρηνικὴ δεξαμενὴ καθίσταται κάμινος καὶ τὸ μανιῶδες ὄρος ρίπτει εἰς τὴν πεδιάδα τοὺς ἐξ ὕδατος ἑλκύος καὶ ἰχθύων ὄγκους τούτους, οὓς πλέον δὲν θέλει.

Ὁ ἡφαιστειώδης ἰχθὺς εἶναι μεγάλη περιέργεια τῆς φυσικῆς ἱστορίας. Οὗτος, φίλος τῶν ὑδάτων καὶ ὅστις ἄνευ αὐτῶν ἀσφυκτιᾷ καὶ θνήσκει, ἐκσφενδονίζεται ἀπὸ κρατῆρα μεταβληθέντα εἰς πόδα πυρὸς ἢ στήλην καπνοῦ. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ τοῦ ὄρους τοῦ μύθου, τοῦ τίκτοντος μῦν, ἀλλὰ περὶ πραγματικοῦ ὄρους ὅπερ γεννᾷ ἰχθύν.

Ὅμοιος τούτῳ εἶναι καὶ ὁ λεγόμενος μετεωρικὸς ἰχθύς. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐξέρχηται τῶν πλευρῶν ὄρους, οὗτος πίπτει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι χάλαζα . τῶν ἰχθύων, εἶναι σίφων φερόμενος ἐπὶ τῶν ἀέρων, μεταμορφωθέντων εἰς κύματα, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τῶν καταιγίδων.

Αἱ βροχαὶ αὗται τῶν ἰχθύων δὲν εἶναι σπάνιαι· ἐν ἔτει 1820, κατὰ φοβερὰν τρικυμιώδη βροχήν, ὁ κ. Βιτάλ-Μασόν, ἐφημέριος μικροῦ δήμου τοῦ κάτω Λείγηρος, εἶδε τὸν κῆπον του ἐξ ὁλοκλήρου κεκαλυμμένον ὑπὸ μικρῶν ἰχθύων. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν τὸν ἐτάραξε ποσῶς. Συνήθροισεν ἐν ἡσυχίᾳ τοὺς ἡσυχωτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς ἐτηγάνισε.

Τὸ αὐτὸ ἔτος, συνεπείᾳ φοβερᾶς τρικυμίας τὰ περίχωρα τῆς Νάντης ἐπεστρώθησαν ὑπὸ ἰχθύων πεσόντων ἐκ τῶν νεφῶν καὶ οὓς οἱ κάτοικοι συνήθροιζον διὰ τῶν πτύων.

Βεβαιοῦσιν ὅτι ἐν ἔτει 1840 ἔπεσεν εἰς Σκωτίαν βροχὴ ἐκ θριττῶν ραγδαιοτάτη. Ὑπῆρχον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, τῶν βράχων, τῶν δένδρων καὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν. Ἠδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ὁ οὐρανὸς μετεβλήθη αἴφνης εἰς ἀχανὲς ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὅτι οἱ ἰχθύες ἀντεκατέστησαν τὰ πτηνά.

Τῷ 1853, ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐκ τῶν τρικυμιωδεστέρων χιλιάδες μικρῶν ἰχθύων ἔπεσαν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κλουζεμβούργου τῆς Τρανσυλβανίας. Λέγουσι δὲ ὅτι ἔπεσαν οὗτοι ἐντὸς πλείστων καπνοδόχων τῆς πόλεως καὶ θὰ προσθέσω ὅτι οἱ κάτοικοι ἐλυπήθησαν πολύ, μὴ προϊδόντες τὸ νέον εἶδος μάννα τοῦτο, ὅπως τὸ ὑποδεχθῶσιν ἐντὸς τοῦ τηγανίου.

Τούλα Κόκκαλη

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁλόκληρον ἀνακαινισμὸν εἰς τὴν πρώτην καὶ κατωτάτην παίδευσιν ἐπαγγέλλεται ἡ δημοφιλὴς συνάδελφος «Ἀκρόπολις» διὰ τῆς Διδασκαλικῆς Βιβλιοθήκης, ἧς ὁ πρῶτος τόμος ἐξεδόθη ἤδη.

Συνήθως τὰ διὰ τοὺς διδασκάλους γραφόμενα βιβλία εἶνε σχολαστικά, ὡς ἐσυνειθίζετο μέχρι τινὸς νὰ εἶναι καὶ τὰ διὰ τοὺς μαθητὰς προοριζόμενα. Εὐτυχῶς ἡ δροσερὰ αὔρα τοῦ ἀνακαινισμοῦ φαίνεται πνέουσα ἀπό τινος πρὸς καὶ τὸ μέρος τῶν Ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων, νέας δὲ σχολῆς φιλόλογοι ἀνέλαβον νὰ μελετήσωσι τὸν κλάδον τοῦτον, νὰ φιλοσοφήσωσι, νὰ ψυχολογήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ διὰ νέας σειρᾶς ἔργων νὰ σώσωσιν ἀπὸ τὴν δηλητηριώδη τῆς σχολαστικότητος ἀτμόσφαιραν, διδασκαλίσσας καὶ διδασκάλους, μαθητρίας καὶ μαθητάς.

Εἷς μέγας τοῦ αἰῶνος συγγραφεύς, οὗ τὸ ὄνομα ἀνὰ πάντων τὰ στόματα φέρεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὁ ἔξοχος Ρῶσσος κοινωνιολόγος Τολστόη, εἶναι ὁ ἀναλαβὼν τὴν εὐεργετικὴν ταύτην διὰ τὴν ἀνθρωπότητα μεταρρύθμισιν.

Τὸ Παιδαγωγικὸν σύγγραμμα αὐτοῦ Γιασνάγια Πολιάβνα εἶναι τὸ πρῶτον ἔργον ὅπερ ἡ προοδευτικὴ συνάδελφος «Ἀκρόπολις» ἐξέλεξε διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Διδασκαλικῆς Βιβλιοθήκης της.

Ἐπιθυμοῦσαι νὰ παράσχωμεν ἐκδούλευσιν πρὸς τὰς πολυπληθεῖς διδασκαλίσσας συνδρομητρίας μας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, ἀναλαμβάνομεν εὐχαρίστως τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὡραίου τούτου συγγράμματος, ὅπερ τιμᾶται μόνον *μιᾶς καὶ ἡμισείας δρ.*

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ Βασίλισσά μας ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας Μέγα ζῆλον ἀναπτύσσει ἡ σεπτὴ βασίλισσά μας κατ' αὐτὰς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῆς ἐγχωρίου ὑφαντουργίας. Δίς μετεκαλέσατο τὴν γνωστὴν ὑφαντουργὸν κ. Σπάρτην Καρασταμάτη Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἵνα συγχαρῇ αὐτὴν διὰ τὸ χρυσοῦν βραβεῖον, ὅπερ ἔλαβεν ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει καὶ νὰ τῇ δώσῃ νέας παραγγελίας διὰ τὴν σύζυγον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου. Χθὲς δὲ πάλιν ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἐπεδέξατο εὐμενῶς τὴν Βασιλικὴν αὐτῆς μέριμναν προσκαλέσασα τὴν κ. Σπάρτην Καρασταμάτη ἵνα τῇ συστήσῃ νὰ ἔχῃ ἑτοίμην διὰ τὰς ἑορτὰς μεγάλην ποσότητα μεταξωτῶν καὶ ἄλλων ἀραχνοειδῶν ὑφασμάτων, διότι πᾶσαι αἱ ἐπίσημοι ξέναι θὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα.

Σωσιναυάγιον· ἔνδυμα. Δὲν ὑπάρχει πλέον φόβος ἀποπνιγμοῦ καὶ διὰ τοὺς ἀδαεστέρους νὰ κολυμβῶσι ναυαγούς. Εἶναι δὲ ἁπλούστατον τὸ ἔνδυμα ἢ μᾶλλον τὰ ὑπ' αὐτὸ ὑπερραμμένα θηλάκια, ἅτινα ἐπὶ ἡμέρας ὅλας κρατοῦσιν ἐπιπλέον τῆς θαλάσσης καὶ τὸ βαρύτερον ἔτι σῶμα. Ἰρία θηλάκια συνηθους μεγέθους ἐξ ὑφάσματος ἀδεαβρόχου ράπτονται ὑπὸ τὸ ταξειδιωτικὸν ἔνδυμα, μὲ μονὴν τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ διάνοιγμα αὐτῶν εἶναι πρὸς τὰ κάτω. Ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ στομίου τῶν θηλακίων τοποθετεῖται ὑπερραμμένη ἐπίσης χημικὴ τις κόνις, ἥτις ἅμα βραχῇ ἐξατμίζει μεγάλην ποσότητα ἀνθρακικοῦ ὀξέως.

Ὅταν ὁ φέρων τὸ ἔνδυμα τοῦτο πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν βρεχομένη ἡ κόνις ἐξογκόνει διὰ τοῦ ἐκπιμπομένου ἀνθρακικοῦ ὀξέως τὰ θηλάκια, μεταβάλλει αὐτὰ εἰς πλήρεις ἀέρος ἀσκούς, οἵτινες ἐμποδίζουσι τὸν ναυαγὸν νὰ πνιγῇ. Δοκιμαὶ γενόμεναι ἐν Λονδίνῳ ἐστέφθησαν ὑπὸ τελείας ἐπιτυχίας.

Ἀλεξίπυρον ἔνδυμα. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπειλούμεθα μόνον ἀπὸ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ πῦρ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὔτε δεξιότης, οὔτε τέχνη ἰσχύει πολλάκις νὰ μᾶς σώσῃ, ἰδοὺ καὶ ἔνδυμα ἀλεξίπυρον, ὅπερ παρὰ τοῦ ἐν Παρισίῳ διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν πυροσβεστῶν ἐθεωρήθη ὡς σωτήριον διὰ τὰς πυρκαϊάς.

Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐνδύματος τούτου εἶναι ἁπλούστατος. Λαμβάνετε οἷον δήποτε ἔνδυμα, βυθίζετε αὐτὸ ἐντὸς λίτρας ὕδατος, εἰς ἣν ἔχετε διαλύσει 100 γραμμάρια φωσφορικοῦ ἅλατος ἀμμωνίας. Στεγνόνετε αὐτὸ καλῶς καὶ ρίπτεσθε εἰς τὸ πῦρ ἀφόβως.

Ἰσλανδαὶ ἰατροί. Δύο νεάνιδες ἡ μία 22 καὶ ἡ ἄλλη 24 ἐτῶν ἔλαβον τὰ ἰατρικά των διπλώματα ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Ἰσλανδίας μετὰ πολλῶν ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων.

Νέα γυναικεία Νομικὴ σχολὴ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Ζυρίχης τῆς Ἑλβετίας ἐκπαιδευθεῖσα Ἑλβετὶς δικηγόρος κ. Ἐμυλία Κιμπὶν ἵδρυσεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Νομικὴν σχολὴν γυναικῶν, ἐν ἢ κατετάχθησαν ἤδη ὑπὲρ τὰς εἴκοσι μαθητρίας.

Διάσημος μουσουργὸς παρασημοφορουμένη. Κατὰ τὴν πρὸ δύο μηνῶν δοθεῖσαν συναυλίαν ἐν τῇ ἀπεράντῳ αἰθούσῃ τοῦ μεγάρου τῆς βιομηχανίας ν Παρισίοις ὁ πρῶτος ἀνακρουσθεὶς Νέος Θριαμβευτικὸς ὕμνος πρὸς τὴν Δημοκρατίαν ἐχειροκροτήθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὡς ἀριστούργημα ἐμπνεύσεως ὑπὸ μουσικὴν καὶ ποιητικὴν ἔποψιν.

Συνθέτις καὶ ποιήτρια τοῦ ἀριστουργήματος τούτου εἶναι ἡ δεσποινὶς Ὁλμὶς, πρὸς ἣν ἀπονέμεται ἐπὶ τούτῳ τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ἡ δεσποινὶς Ὁλμὶς εἶναι συνθέτις τῶν μουσικῶν ἀριστουργημάτων Ἀργοναυτῶν, Ἰρλανδίας, Πολωνίας Ρολὰν κ. ἄ.

Μητριαρχικὴ οἰκογένεια. Πέντε γενεαὶ ἐκ μητέρων διαμένουσαι ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ: Κατὰ τὴν ἐσχάτως τελουμένην βάπτισιν τῆς νεωτέρας ἐπιγόνου Μαρίας Λεμὰ παρευρίσκοντο ἡ μήτηρ της Μαρία Λεμὰ ἐτῶν 16: Ἡ μάμη της Μαρία Ὀστὲν ἐτῶν 32· ἡ μάμμη τῆς μητρός της Ἰωάννα Μιρονὼ ἐτῶν 48, ἡ μάμη της Ἐρριέτα Γουγιάδερ ἐτῶν 65, ἡ μήτηρ αὐτῆς Ἀννέτα Κλαΐ ἐτῶν 82 μετὰ τῆς ἐκ τετάρτης γενεᾶς μάμης Ἐρίας Τάγγουϊ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡ Νέα Ἐφημερίς Ἡ καλὴ συνάδελφος «Νέα Ἐφημερίς,» τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐνοούμενον καθημερινὸν φύλλον τῶν Ἑλληνίδων, ἀφοῦ ἐπὶ διετίαν ἤδη παρέτεχε πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της ὅλην μεγαλοσχήμου Ἐφημερίδος ἀντὶ πέντε μόνον λεπτῶν, συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις πολλῶν συνδρομητριῶν της, — αἵτινες δὲν ἠνόουν νὰ ἀναγινώσκωσι δωρεὰν σχεδὸν τόσα ὡραῖα πράγματα — ἀπεφάσισε νὰ ὑψώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῆς εἰς δέκα λεπτά.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅλαι αἱ Κυρίαι ἱκανοποιήθησαν καὶ ἐργάζονται μετὰ ζήλου, ὅπως αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς φιλόφρονος καὶ καλῆς αὐτῆς συναδέλφου.

Συλλογὴ ἐκ τῶν ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου. Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Α Πάππη ἐξεδόθη κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ὡραία καὶ πλουσία εἰς διδάγματα Συλλογὴ ἐκ τῶν ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου. Τιμᾶται δρ. 3.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κὰν Ν. Γ. Κ)πολιν. Ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας. Γράφομεν.—Τακτικῶ ἀναγνώστῃ Πολλοὺς καλοὺς καθηγητὰς τῆς Γαλλικῆς γνωρίζομεν, ἀγνοοῦμεν ὅμως τὰς διευθύνσεις των.—Κὰν Μ. Π. Α. Χίον. Ὁ Θεὸς οὐδένα λησμονεῖ, ἐμὴ τοὺς λησμονοῦντας ἑαυτούς. Ἡ ἐπιστολή σας μὲ συνεκίνησεν. Ἀφοῦ εἴσθε ἀνεξάρτητος διατί δὲν ζητεῖτε παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν παρέχουσα εὐεργεσίαν εἰς πασχούσας καὶ δυστυχεῖς ἀδελφάς σας. Τὸ μοναστήριον εἶναι βάρβαρος φυλακή, ἧς τὰς θύρας ὁσημέραι καταρρίπτει ὁ πολιτισμός. Ἐργασθῆτε δὰ τοὺς πτωχούς, ἀναλάβετε ὑπὸ τὴν προστασίαν σας ἓν ἢ δύο ὀρφανά, ἀφιερωθῆτε εἰς τὴν μόρφωσίν των, καὶ θὰ παύσητε τότε ἀπελπιζομένη καὶ πάσχουσα. — Κὰν Π. Δ. Πύργον. Τὸ τῆς Κούλας ὀμοιάζει πολύ. Περὶ τοῦ ἄλλου σᾶς γράφω εὐχαρίστως.—Κὸν Κ. Τσ. Βρέλλαν. Ταχυδρομικὴ ἀταξία. Ἀποστέλλομεν —Κὰν Α. Σ. Ἰωάννινα. Αἱ συνδρομαὶ τῶν δύο νέων συνδρομητριῶν ἐλήφθησαν. Τὰ φύλλα τῆς κ. Λαΐπκεν ἐσταλλοντο

ΕΝΕΔΡΑ

Οἱ Πρῶσσοι εἶχον καταπλημμυρήσει τὴν Γάρχην ὡς καὶ τὰ πέριξ χωρία. Δώδεκα στρατιῶται διηστῶντο εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας Δοριάτ. Ἐσπέραν τινὰ ἡ δεκάτη εἶχεν ἤδη σημάνει καὶ οἱ Πρῶσσοι στρατιῶται δὲν εἶχον ἔτι ἐπιστρέψει. Ἡ Μαρία Δοριὰτ ἠγρύπνει μόνη. Ἡ Λουκιανὴ εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ὥρας, χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ ὑπὸ τῆς μητρός της. Τοῦτο ἔπραττεν ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν.

Περὶ τὴν ἑνδεκάτην ἠκούσθη ἐλαφρὸς εἰς τὴν ἐξώθυραν κτύπος. Ἡ Μαρία Δοριὰτ ἔσπευσε νὰ ἀνοίξῃ, ὑποθέτουσα ὅτι ἐπέστρεφεν ἡ Λουκιανή. Ἀντ' αὐτῆς γέρων ἐπαίτης ἵστατο πρὸ τοῦ κατωφλίου καὶ μὲ φωνὴν κλαυθμηρὰν ἐζήτει ἐλεημοσύνην.

Ἡ ὥρα εἶναι ἀκατάλληλος, πτωχέ μου ἄνθρωπε, εἶπεν ἡ Μαρία, θέτουσα ἐν τούτοις εἰς τὴν χεῖραν τοῦ πτωχοῦ σολδίον. Ἀλλ' ὁ ἐπαίτης ἔσφιγξεν ἐντὸς τῆς τρεμούσης χειρός του τὴν προσφέρουσαν αὐτῷ ἐλεημοσύνην. Οὔτε μίαν λέξιν! οὔτε μίαν φωνήν! τῇ εἶπε χαμηλοφώνως.

Εἶμ' ἐγώ, μητέρα ὁ υἱός σου!!

Ὁ Πασχάλης! εἶπεν ἡ μήτηρ λιπόψυχος.

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ; μητέρα μου! κρατήσου....

Ἔχεις Πρώσσους ἐδῶ;

Ὄχι! δὲν ἐπέστρεψαν ἀκόμη, ἀλλ' ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν φθάνουν.

Ὁ νέος ὕψωσε τότε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐσύριξε τρίς. Ἀμέσως μετὰ ὀλίγα δευτερόλεπτα, δύο ἄνδρες εὑρίσκοντο πλησίον του.

Ὁ Ἐρρῖκος καὶ ὁ Γωτιέ! ἐψιθύρισεν ἡ Μαρία Δοριὰτ ὅλη τρέμουσα. Ὦ! παιδιά μου!! τί τρέλλα! πῶς ἐτολμήσατε!! Ἐὰν ἀναγνωρισθῆτε, θὰ θεωρηθῆτε ὡς κατάσκοποι καὶ θὰ σᾶς τουφεκίσουν.

Εἰσέλθετε, εἰσέλθετε ταχέως, εἶπε μετὰ τρόμου κλείουσα ὄπισθεν αὐτῶν τὴν θύραν. Στρεφομένη ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας της τοὺς δύο υἱούς της, ὧν τὰ πρόσωπα ἐκάλυπτεν ὑπὸ θερμῶν φιλημάτων.

Αἴφνης ἠγέρθη καὶ δακρύουσα εἶπε πρὸς τὸν παρατηροῦντα μετὰ συγκινήσεως τὴν σκηνὴν ταύτην Γωτιὲ Βουρέϋ. Μᾶς ἀγαπᾶς λοιπὸν πάντοτε, εὐγενὴς ψυχή, καὶ ἐπιτρέπεις νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶ ὡς τὰ ἴδια τέκνα μου;

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς, εἶπεν ὁ Γωτιέ. Πῶς ἠδυνήθητε νὰ φαντασθῆτε ὅτι ἠδυνάμην νὰ παύσω ἀγαπῶν σας. Δὲν σᾶς εἶπον πολλάκις ὅτι εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Δοριὰτ καὶ ὅτι λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ πράξω τι ὑπὲρ αὐτοῦ.

Σὲ εὐχαριστῶ, Γωτιέ, εἶπεν ἡ καλὴ γυνή.

Ἀλλ' ἡ Λουκιανὴ ποῦ εἶναι, εἶπον καὶ οἱ τρεῖς νέοι ἐν μιᾷ φωνῇ.

Κοιμᾶται, εἶπε μετὰ δισταγμοῦ καὶ δυσθυμίας ἡ Μαρία Δοριάτ. Εἶναι ὀλίγον κακοδιάθετος.

μετὰ τῶν φύλλων τῆς κ. Μελᾶ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας σας.— Καν Μ. Τσ. Αἰτωλικόν. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Α. Στρ. Ἀμπελάκια Θεσσαλίας. Ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν.— Καν Εἰρ. Ι. Ρ. Ζαβέρδαν Ἐλήφθησαν.—Καν Μ. Ρ. Λεβαδείαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεστάτην καὶ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν. Καν Ε. Κ. Τρίπολιν Βαρβαρίας. Δημοσιευθήσεται εὐχαρίστως Γράφομεν.—Κον Α. Μ. Α. Τύρνοβον. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Εὐ. Σ. Ζάκυνθον. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐμενεῖς πρίσεις.—Καν Μ. Μ. Λάρισσαν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Μ. Ν. Κ. Κύμην. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον Γ. Σδ. Ἀργοστόλιον. Ἐλήφθη. Γράφομεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν ἀποστημάτων τοῦ στόματος. Ἀντὶ καταπλασμάτων, ἅτινα τόσον δυσκόλως τοποθετοῦνται ἐν τῷ στόματι καὶ τόσον ἀσχημίζουσι τὸ πρόσωπον τιθέμενα ἐπὶ τῆς παρειᾶς, ὁσάκις ἀναπτυχθῇ ἀπόστημα ἐπὶ τῶν οὐλῶν ἢ ἐντὸς τοῦ στόματος, κρατεῖτε ἁπλούστατα ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους ἓν τεμάχιον ξηροῦ σύκου ἰοχρόου. Εἶναι μαλακτικώτερον ἀπὸ κατάπλασμα καὶ ἡ γεῦσις λίαν εὐχάριστος.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Παξιμαδάκια διὰ καφφέ. Δύο ὀκ. ἀλεύρου, ἑκατὸν δρ. σισαμέλαιον, ἑκατὸν πενῆντα δρ. ζάκχαριν, ὀλίγον γλυκάνισον κοπανισμένον, ἓν μικρὸν ποτήριον λευκοῦ γλυκοῦ οἴνου καὶ ἀνάλογον προζύμι. Ζυμόνοτε ὅλα αὐτὰ καλῶς μὲ ἡλιαρὸν ὕδωρ, τρίβετε δυνατὰ ἐπὶ πολλὴν ὥραν, τὰ πλάττετε, ἀφήνετε νὰ ἀναβοῦν καὶ τὰ στέλλετε εἰς τὸν φοῦρνον. Ἅμα ἑψηθῶσι τὰ χωρίζετε καὶ τὰ στέλλετε καὶ πάλιν ἕνα ξηρανθῶσιν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Πᾶσα καλὴ καὶ συνετὴ μήτηρ ἐπιθυμεῖ ἀναντιρρήτως νὰ τελειοποιήσῃ τὴν θυγατέρα της εἰς τὴν τόσῳ πολύτιμον καὶ ἀναγκαίαν διὰ πᾶσαν γυναῖκα τέχνην τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς.

Ἡ Γερμανὶς κ. Ἄννα Λεμπάουερ διδάσκαλος τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς γυναικείων φορεμάτων ἀναλαμβάνει δι' ἰδίας μεθόδου, νὰ τελειοποιήσῃ ἐντὸς 9 μαθημάτων θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς πᾶσαν ἐπιθυμοῦσαν νὰ διδαχθῇ παρ' αὐτῆς εἰς τιμὴν μετριωτάτην.

(Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας)

ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο «ΥΜΕΝΑΙΟΣ»

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐγγράψωσι τὰς θυγατέρας των εἰς τὸ εὐεργετικώτατον τοῦτο ταμεῖον τῶν προικίσεων, ὅτι τὰ γραφεῖα τοῦ Ὑμεναίου κεῖνται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀρ. 27. Ἐγγραφαὶ ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς γραφείοις ἀπὸ τῆς 9ης—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3ης—6ης μ. μ.

Κυμβαλίστρια Ἑλληνὶς ζητεῖ παραδόσεις ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Διδασκάλισσα Γαλλὶς πτυχιοῦχος ζητεῖ παραδόσεις. Προσφέρει μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν διδασκαλίας ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς. Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως καὶ παρ' ἡμῶν.

Ἡ γνωστὴ ἐπὶ κομψότητι καὶ ταχύτητι ἐργασίας, καὶ μετρίαις τιμαῖς μοδίστα κ. Ἀναστασία Ἀμπαζοπούλου εἰδοποιεῖ τὰς πελάτιδάς της, ὅτι μετῴκησεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πινακωτῶν ἀριθ. 10 πλησίον τοῦ Ἀρσακείου καὶ ἀπέναντι τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς. Ἀναλαμβάνει καὶ ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, πρὸς δὲ καὶ τὴν κατασκευὴν πίλων.

Διδασκάλισσα Ἑλληνὶς μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν οἰκοδιδασκάλου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Δὲν ἔχει μεγάλας ἀπαιτήσεις. Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων
ἱδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα: ὁδὸς Κωλοκοτρώνη ἀρ. 15

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30. Ἐπαρχιῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30. Ἐξωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος φρ. χρ. 45

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τας Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐφημερὶς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄρθρα τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικὰ παντοειδεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.

Ὁ Πασχάλης διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς κόρης.

Μὴ ἀνοίγῃς, εἶπεν ἡ μήτηρ τιθεμένη μεταξὺ τῆς θύρας καὶ τοῦ νέου υἱοῦ της.

Ἀλλὰ δὲν θὰ φύγωμεν βεβαίως χωρὶς νὰ τὴν ἴδωμεν, παρετήρησεν ὁ Γωτιέ. Σκεφθῆτε, κυρία Δοριάτ, πόσον εὐτυχὴς θὰ εἶναι ἐπαναβλέπουσα καὶ τοὺς ἀδελφούς της καὶ ἐμὲ τὸν μνηστῆρα της.

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ δὲν ἤξευρε τί νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ ὠχρότης καὶ ἀμηχανία της ἐνέβαλεν ὑπονοίας εἰς τοὺς τρεῖς νέους. Αἴφνης ὁ Γωτιὲ ἔξαλλος ἀνεφώνησε: Μήπως ἀπέθανε, θεέ μου! Μὴ σφαῖρά τις ἢ ὀβούζιον!! τίς οἶδε! εἴπετέ μοι τὴν ἀλήθειαν, σᾶς ἱκετεύω.

Εἴθε νὰ ἦτο νεκρὰ! ἀπήντησεν ἡ Μαρία μὲ ὕφος πένθιμον. Πρὶν δ' ἢ τελειώσῃ τὴν φρᾶσιν ταύτην, ἡ θύρα ἀνεώγη ἡσύχως καὶ ἡ Λουκιανὴ ἐφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. Εὑρεθεῖσα οὕτως ἀπροετοίμαστος πρὸ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν της ἡ δυστυχὴς κόρη ἠσθάνθη ὅλον της τὸ αἷμα συνωθηθὲν ἐν τῇ καρδίᾳ της. Μὴ δυνηθεῖσα δὲ νὰ προφέρῃ λέξιν ἐκ τῆς τρομερᾶς συγκινήσεως, ἔφερε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ κατώχρου προσώπου της, καταπνίγουσα λυγμοὺς πόνου καὶ ὀδύνης.

Μὲ ἠρωτήσατε ποῦ ἦτο; εἶπεν ἡ Μαρία Δοριὰτ ὠχροτάτη, θὰ τὸ μάθητε παρὰ τῆς ἰδίας ἥτις θὰ ἔχῃ περισσότερον θάρρος ἀπὸ ἐμέ.

Ὁμίλησον, Λουκιανή, εἶπον καὶ οἱ τρεῖς νέοι μετὰ φωνῆς ἐναγωνίου. Εἰπέ, πόθεν ἔρχεσαι εἰς τοιαύτην ὥραν καὶ τί τρομερὸν μυστήριον ὑποκρύπτεις;

Ἡ Λουκιανὴ ἵστατο μὲ βλέμμα νεκρόν, ἀγωνιῶσα, φρίττουσσα ὑπὸ τὰ ἐταστικὰ ὄμματα τῶν νέων.

Ἡ Μαρία Δοριὰτ ἔξαλλος ὑπὸ ὀργῆς προσέθηκε: Δὲν θὰ σᾶς τὸ εἴπῃ. Τὸ αἴσχος, ἡ προδοσία τῆς κλείουσι τὸ στόμα. Ὁ οἶκός μας δὲν εἶναι μόνον οἶκος δολοφόνου, ἀλλὰ καὶ οἶκος ἀτίμων. Ἡ κόρη τοῦ Δοριὰτ εἶναι ἐρωμένη τοῦ Ἰωάννου Μονμάγερ, καὶ ἔρχεται ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν μετ' αὐτοῦ συνέντευξίν της.

Ὁ Γωτιὲ ἐξέβαλε κραυνὴν ἄλγους. Ὁμίλει λοιπόν, ἀθλία, διάψευσε τὴν μητέρα σου, εἶπε μανιώδης, παράφορος. Ἐρωμένη τοῦ Μονμάγερ, τοῦ ἀθλίου ἐκείνου, οὗ ἡ εἰκών, ἀγνοῶ διατὶ ἀπετυπώθη μὲ χαρακτῆρας αἵματος εἰς τὴν κεφαλήν μου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δολοφονίας τοῦ πατρός μου!

Καὶ δὲν λέγεις τίποτε, ἵνα δικαιολογηθῇς; Ἀλλὰ καὶ τί νὰ εἴπῃς!! Ἀθλία! σὲ μισῶ, σὲ καταφρονῶ, διότι μόνον τῆς καταφρονήσεώς μου εἶσαι ἀξία.

Ἀλλὰ ἐὰν σοὶ ἔμεινε μικρὰ δόσις αἰσθήματος, ὀλίγη καρδιὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ βορβόρου ἐνῷ κυλίεις τὸ σῶμά σου, μάθε ὅτι σὺν τῇ ἀτιμίᾳ ἣν εἰσήγαγες εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν οἰκογένειαν ἐπιφέρεις καὶ τὸν θάνατον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις σὲ ἐνόμισεν ἀξίαν τῆς καρδίας καὶ τοῦ ὀνόματός του. Φεύγω καὶ ἡ πρώτη ἐχθρικὴ σφαῖρα ἥτις θὰ διευθυνθῇ κατὰ τοῦ τάγματός μου θὰ ἔχῃ ὡς σκόπον αὐτὸ τὸ στῆθος μου.

Ἔλεος! Ἔλεος! Γωτιέ! εἶπεν ἡ ἀτυχὴς κόρη τρέμουσα σύσσωμος. Καὶ χαμηλότερον προσέθηκε: Θεέ μου ἡ δοκιμασία εἶναι πολὺ μεγάλη.

(ἀκολουθεῖ)